

پنجی پٹکامار

ئەھلى سۈننە وەل جامائە ئەقدىسى ھەۋقىدە چۈنىش نىچە

بیگانه شکنهنلیکیگه ئىمان كەلتۈرۈش ۋە
ئىقراار قىلىشتۇر.

تەۋھىدى رۇبۇيىېنىڭ خۇلاسە مەنسىي
الله تعالى نى پېشىللەرىدا (يىنى ئىش-
ھەرىكەتلەرىدە) يە كەكلەشتۈرۈش.

ھەقىقەتەن الله تعالى نىڭ رۇبۇيىېتىگە
ئىمان كەلتۈرۈشنىڭ ۋاجىبلقى ھەقىقدە
شەرئى دەلىلەر كەلگەن بولۇپ، ئۇلغۇ
قۇرۇئان بۇ دەلىلەرنى زىكىر قىلىش بىلەن
تولغاندۇر. قۇرۇئان كەرىمەدىكى ھېچىبر
سۈزۈر بۇ دەلىلەرنى زىكىر قىلىشتىن ياكى
بۇ دەلىلەرگە ئىشارە قىلىشتىن خالى
ئىمەمەسىز.

دیمک، ته‌وهدی روییبیه باشقا توردىکى
ته‌وهدلرگە نسبەتەن ئاساستۇر. الله تعالىٰ
مۇنداق دىيدۇ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ «ناھايىتى
پېقەتلەك ۋە مېھربان الله نىڭ ئىسمى بىلەن
پالامەن» سۈره فاتىھە - 1- ئابىت.

الله تعالى يهنه مؤنثاق دهيدو: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيِّئَةِ أَيَّامٍ مُّمْسِيَّةٍ عَلَى الْعَرْشِ يَغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ خَيْثَانًا وَالشَّيْسَنَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْوَمَ مُسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ لَا لَهُ الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ «شُوبِهِسِزِكِي، يِرَوْهُرِدِيْگَارِتِخَلَارَ اللَّهِ ئَاسِمَانلارَنِي وَهِ زِيمِنِنِي تَهَانَهَ كَوْنَدَهَ (يَهَنِي ئَالَّهَنَهَ دَهْوَرَهَ) يِارَانتِي، ئَاثَانِدِنَ (تُؤْزِنِنِكَتُولُزُغُلُوقِنِغَا الْيِيقَرَهُوْشِنَهَ) شِفَرَشُ ئُوسْتِنَدَهَ قَارَارَ ئَالَّدِي، اللَّهُ كِبِچَهَ بِيلَهَنَ (كِبِچِنِيَّقَارَاكْغُلُوقُي بِيلَهَنَ) كَوْنَدُوزِنِي يِاپِيدَهُ، كِبِچَهَ بِيلَهَنَ كَوْنَدُوزِ بِيرَ-بِرِينِي قَوْوَغُلِيشِيدَهُ (يَهَنِي دَاؤَمِلِيقَ ثُورُونَ ئَالْمِيشِيشَ تَقْرُورِيدَهُ: اللَّهُ قَوْيَاشُ، ئَايِّ وَهِ يُولَتُزُلَارَنِي اللَّهُ نِيڭَ ئَقْمِرِيگَه بُويِسُونِدُورُو لَغْوَچِي قِيلِيپ يِارَانتِي، يِارَانتِشَ وَهِ ئَمِرْ قِيلِيشَ (يَهَنِي كَائِنَنَتِي تَهَسِسِهِرِرُوبَ (قِيلِيشَ) رَاسِتِنَلاَ اللَّهُ نِيڭَ ئَشِلَكْمِيدِدُورُ. ئَالَّمَلِهِرِنِيڭَ پَهْرُورِدِيْگَارِي اللَّهُ ئَنِيڭَ دَهْرِجِسِي كَاتِتِدُورُو﴾ (سُورَهُ ئَشَرَافُ 54- ئَلَيْتِ).

الله تعالى ينهي مونداق دهيدو: **هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ حَمِيعًا مِّمَّا أَسْنَوْتُ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ** «الله يهرب موزبديکی هدمه نهرسینی سیله‌ر (سله‌رنیش پایابی‌لینشکلار) ئۆچۈن يارانتى، ئاندىن ئىشساننى يارىتىشقا يۈزلىنىپ، ئۇنى قۇفسۇرسىز يەتنە ئاسمان قىلىپ تامامىلدى. الله هەرنەرسىنى بىلگۈچىدۇر» (سۈرە بەقەرە 29- ئايەت).

(الله خالیسا داۋامى كېلەركى ساندا)

ثڑاہات: ① «الرَّبُّوْبِيَّةُ» دیگھن سوژ لوغه تنه،
الله تعاليٰ نیاٹ «الرَّبُّ» دیگھن ئىسمىغا مەنسۇپ
سوژدۇر. «الرَّبُّ» دیگەن سوژ بولسا «ربَّ، يَرَبُّ»
دیگھن پېشلىنىڭ سوژ تومۇرى بولۇپ، بۇنىڭ
مەنسى - بىر نەرسىنى بىر ھالەتىن تولۇق بىر
ھالەتكىچە بىتىشتۈردى دىگەنلىكتۇر.

«الرَّبُّ» دِبَكَهُنْ مَسْدَهُرْ (سَوْزْ تُومُورِي) دِنْ «رَبْ، رَبَا، رَبَّ» دِبَكَهُنْ شَهْ كِلَلَهُرَدَهْ بِيشَلْ تُوقُولِسِنِدوْنْ. «الرَّبُوَيَّةُ» دِبَكَهُنْ بُو سَوْزِنِيْكَ لَوْغَهُتَهَهْ كِوكَبْ مَهْنِلِسِريْ بَارْ. ئُولَارْ: «الْمُرْئَى» (تَهْرِيْبِيْچِيْ) «فَوَهْ» «الْمَالِكُ» (پادِشَاهِ)، «الْمَدِيرُ» (شِشَلَارِنِيْ) قَلْغُورْنِلاشتُورْغُوْچِيْ)، «أَلْوَانِيْ» (شِكْدَارْجِيلِقْ تَلْوَقْلِغُوْچِيْ)، وَهْ «الْمُنْفَعُ» (نِيمَهَتْ بَرْگُوْچِيْ)، «الْمَنْتَقُ» (تَلْوَقْلِغُوْچِيْ)، «الْقَلْمَيْمُ» (باشْقُورْغُوْچِيْ). اللَّهُ تَعَالَى هَمَمَهْ نَهْرِسِنِيْكَ رَهْبِيدُورْ، يَهْنِي اللَّهُ تَعَالَى هَمَمَهْ نَهْرِسِنِيْكَ پادِشَاهِدُورْ. بَارِلِيقْ مَهْخُلْقَاتِلارِغا شِكْدَارْجِيلِقْ قِيلِشْ شِشِبِرِيْكِسِزْ اللَّهُ تَعَالَى غَا مَهْنِسُوْيَتُورْ وَهْ اللَّهُ تَعَالَى بَارِلِيقْ هَوْكُؤْمَرِانِلارِنىْكَ ئَلَّا چُوكَ هَوْكُؤْمَرِانِدُورْ. بَارِلِيقْ مَوْلُوكَلَهِرِنىْكَ وَهْ بَارِلِيقْ پادِشَاهِلارِنىْكَ پادِشَاهِدُورْ. «رَبُّ» دِبَكَهُنْ سَوْزْ «إِسْمُ فَاعِلٌ» فَوْجُونْ ثَارِيَيْتْ ئِيلِنِيْغَانْ (يَهْنِي «إِسْمُ فَاعِلٌ» مَنْسِنِسِيْكَ مَسْلِهْ (سَوْزْ تُومُورِي) (نَهْ).

رسانیده‌کی) مسند، سور (سوری) چو.

«ربُّ» دېگەن سۆز الله تعالیٰ نىڭ غەيرىگە «الرَّبُّ» دەپ (يەنى ئەللىف لاملىق) ئىشلىتىلمىدۇ، لېكىن چەكلەك بولغان «إضافةً» (نىسبەت بېرىلىش بىلەن) ئىشلىتىلىدۇ، «ربُّ الدَّار» (ھوبىنىڭ شىڭىسى) وە «ربُّ الْفَرَسِ» (ئاتنىڭ شىڭىسى) دېگەنگە ئوخشاش.

بیشی ئالدینقى ساندا) سوئال: تەۋھىد (يەنى يېڭانە الله قىلا شىبادەت قىلىش) بولسا «الله تعالى غا شىمان كەلتۈرۈش» دېگەن رۇكۇننىڭ مۇھىم تەركىبى قىسىمى بولۇپ، بۇ قىسىم قانچە تۈرلۈك بولىدۇ؟ ئۇلار قايسلار؟ جاۋاب: تەۋھىد 3 تۈرلۈك بولۇپ، بۇلار: 1. تەۋھىدىرى رۇنۇبىيە؛ 2. تەۋھىدىل ئۇلۇھىيە؛ 3. تەۋھىدى ئەسمائۇرسىفات.

«تهوھیدی روبیسیه» دېگەن سۆزىنىڭ مەنسى بولسا الله تعالى نىڭ بارلىق مەۋجۇداتلارنىڭ يەككە-بېگانە پەرۋەردىگارى، شېرىكسىز وە تەشكىداشسىز پادشاھى، ياراتقۇچىسى وە رىزق بەرگۈچىسى ئىشكەنلىكىنى ئۆلمەيدىغان، ئۇخلىمایدىغان، ھەممىشە تىرىك، ھەممىنى شىدارە قىلىپ تۇرغۇچى زات ئىشكەنلىكىنى؛ بارچە ئەيىب-نۇقسالاردىن پاڭ، ئاسمانانلارنىڭ وە زىمىنلارنىڭ مىسىلسىز ياراتقۇچىسى، ئالىمەمنىڭ تەدبىر قىلغۇچىسى ئىشكەنلىكىنى؛ ئالىمەدىكى ئىشلارنى وە مەۋجۇداتلارنى تەسەررۇپ قىلغۇچى ئىشكەنلىكىنى ھەمدە شۇنىڭغا قادر ئىشكەنلىكىنى، مۇتلەق ھۆكۈم قىلىش وە مۇتلەق بۇيرۇق قىلىشنىڭ الله تعالىغا خاس ئىشكەنلىكىنى؛ الله تعالى نىڭ بۇيرۇقىنى رەت قىلغۇچى وە ھۆكمىگە ھېچىبر ئۇزىزورچى يوقلىقىنى، ئۇ خالىغان نەرسىنىڭ بولىدىغانلىقىنى، خالىمىغان نەرسىنىڭ بولمايدىغانلىقىنى؛ ئاسمانانلاردىكى وە زىمىندىكى بارلىق مەخلۇقاتلارنىڭ الله تعالى نىڭ قولى ئىشكەنلىكىنى وە ئۇنىڭ چاڭىلىدا ئىشكەنلىكىنى، ئۇنىڭ باشقۇرۇش وە كونتروللۇقى ئاستىدا ئىشكەنلىكىنى جەزمىي ئەقىدە قىلىش، كامىل شقراز قىلىش وە تولۇق ئېتىراپ قىلىشتۇرۇ؛ الله تعالى نىڭ قازايى- قەدەرىكە (ھۆكمىگە وە شۇرۇنلاشتۇرۇشىغا) ئىمان كەلتۈرۈشتۈر وە الله تعالى نىڭ ئۆزى تەقدىر قىلغان (شورۇنلاشتۇرغان) ئىشلاردا ئادالەتلىك ئىشكەنلىكىنى شقراز قىلىشتۇرۇ؛ الله تعالى نىڭ ئۆز زاتىدا وە ئىش-ھەركەتلىرىدە يەككە-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لە ئۆزى

سالن - 14

(قوش هېتىلىك گۈزىت)

بُلْقَسْنِ تَامِم

الله تعالى مونداق دهيدو: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَقَابِ ﴾ دَلِكَمْ قَذْفُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴾ . ئَايَةٌ تَنِيكَ تَهْ جِمِسِي

بُو ئايەت هەققىدە ئىمام سەئىدى مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار الله ۋە ئۇنىڭ ۋە لچىسىگە قارشى جەڭ قىلىدى ۋە ئۇ شىكىسىگە ئاداۋتنى ئاشكارىلىدى». ﴿وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَقَابِ﴾ دېكەن ئايەتتىڭ تەپسىرى هەققىدە ئىبنى كەسىر رحىم الله مۇنداق دەيدۇ: «الله ئۆزىگە قا، سىلاشقا، ۋە دەشمەنلەشكەن، كىشىن-

«بۇشۇنىڭ ئۇچۇنلىكى، ئۇلار الله قا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشىلىق قىلىدى. كىمكى الله قا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە قارشىلىق قىلىدىكەن، الله ئۇنى قاتىق جازالايدۇ [13]. ئى كاپىرلار جامائىسى! بۇ دۇنيادا) مۇشۇنداق جازانى تېتىڭلەر. كاپىرلار (ئاخىرەتكە) دوزاخ، ئازابىغا دۇچار بولىدۇ [14]» (سۈره ئەنفال 13-، 14 ئابىتىلە).

ئايدىنىڭ تەپسىرى **ذلک بِأَنَّهُمْ** دېگەن ئايەتنىڭ تەپسىرى
ھەققىدە ئىبىنى جەرىر مۇنداق دەيدۇ: «كاپىرلارنىڭ بويۇنلىرىنى ۋە پۇت- قوللىرىنى
چىپشىتن ئىبارەت بۇئىش- ھەركەت ئۇلارنىڭ
الله ۋە ئۇنىڭ ئەلچىسىگە قارشىلاشقانلىقى
ئۈچۈن ئۇلارغا بېرىلگەن جازادۇر». **شاقوا اللَّهُ وَرَسُولَهُ** دېگەن ئايەتنىڭ
تەپسىرى ھەققىدە ئىبىنى جەرىر مۇنداق

جھنپسی نونچلی

يُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ، وَمَا لَا عَطَّ عَلَى مَا سَأَفَهُ» (وَاهٌ مُسْلِمٌ)

رسولُ اللَّهِ مُونِداق دِيگَنْ: «هَذِهِ قِيقَةٌ تَهْمَنْ لَهُ تَعَالَى نَاهِيَتِي يُؤْمَشَاقِ مُؤَمَّلِهِ قِيلْغُوْچِدُورْ. نَوْمَشَاقِ مُؤَثَّمِلِهِ قِيلِشِنِي يَاخْشِي كُورِيدُورْ. وَبِيَالِلْقَفْقاَ وَهُوَ نِيڭَدِين باشقا سُوْيِهِتَلِرَگَهِ رِمِكَنْ مُؤَوْهِ پِيَهِ قِيَهِتَلِرَنِي يُؤْمَشَاقِلىقِ سِلْغُوْچِغا بِيرِيدُورْ» (مُوسَلِمْ توپِيلِغانْ).

يَهْنَه بِرْ نَهْقِيلَدَه: «عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ الرَّفِقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ لَا يَنْتَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ» (واه مِسْلَمْ).

پهیغه‌مبهر ﷺ نئک ئایالى ئائىشە رضي
لە عنها دين نەقىل قىلىنىدۇكى، پهیغه‌مبهر
مۇنداق دېگەن: «ھەقىقەتەن يۇمىشاقلقى
سۈرەر نەرسىدە بولۇپلا قالسا، ئۇ نەرسىنى
چىرايلىقلاشتۇرۇۋېتىدۇ؛ يۇمىشاقلقى
سىز»، نەرسىدىن تارتىلىلا قالسا، ئۇنى

بۇ ھەدىسىنىڭ شەرھىسىدە ئىمام نەۋەۋى
حەمە اللە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ھەدىسلەر دە
ۋۇمىشاقلۇقنىڭ پەزىلىتى، يۇمىشاقلۇق بىلەن
خەلالقلەنىشقا قىزىقتۇرۇش ۋە قوپاللىقنى
سوکۇش باردۇر. يۇمىشاقلۇق ھەرقانداق
اخشىلىقنىڭ سەھەپىدۇ، .»

«يُؤْمِنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ»
— اللَّهُ تَعَالَى يُؤْمِنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ سَعَتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي بَيْتٍ هَذَا: (اللَّهُمَّ مَنْ وَلَيْ مِنْ أَمْرٍ أَمْتَقِ شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَأَشْقَقُ عَلَيْهِ وَمَنْ وَلَيْ مِنْ أَمْرٍ أَمْتَقِ شَيْئًا فَرَفَعْتُهُمْ كَمْ فَارَقْتُهُمْ بِهِ) (وَاهُ مُسْلِمٌ).

هه دسنيڭ تەرجىمىسى

ئائىشە رضي الله عنها مۇنداق دەيدۇ: «مەن پەيغەمبەر ﷺ نىڭ مېنىڭ مۇشۇ ئۇيۇمده مۇنداق دېكەنلىكىنى ئاڭلەغان: <ئۆممىتىمنىڭ ئىچىدىن قانداق بىر كىشى ئۆممىتىمنىڭ ئىشىدىن بىرەر ئىشقا ئىگە بولۇپ ئۇلارغا قىينچىلىق سالسا، ئى الله! ئۇ كىشىگە قەلبىكە، ياكى ئەھلىكە ئۇيَاكى ئۇندىن باشقا نەرسىلەرە ئېغىرچىلىق سالىدۇ چۈنكى ھەدىس <فاشقق علیه> يەنى <قايسى نەرسە بىلەن بولۇسۇن ئۇنىڭغا ئېغىرچىلىق سالغۇن!> دەپ مۇتلىق كەلتۈرگەن. بەزىدە بەزى ئىش قىلغىن-><ئىمام مۇسلمۇن تۈلىغان>.

هه دىسىنىڭ شەرھىسى ئىمام نەۋەۋى بۇ هەدىسىنىڭ شەرھىسىدە مۇنداق دىيدۇ: «بۇ ھەدىس كىشىلەرگە قىيىنچىلىق سېلىشتىن توسوشتا ئەڭ ياخشى توساقتۇر ۋە كىشىلەرگە يۇماشاقلىق قىلىشقا ئەڭ يۇقىرى قىزىقتۇرۇشتۇر». بۇ ھەدىسىنىڭ شەرھىسىدە ثىبىنى ئۇسەيمىن الصالىخىن»نىڭ شەرھىسىدە ئىلىنىدى.

عن جرير بن عبد الله رضي الله عنه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: «من يحروم الوفق، يحروم الخير كلّه» (رواها مسلم).

جهير ثبّابني ثابت ولولا رضي الله عنه مؤنداً ده ديدو: مهن رسؤلولاه ﷺ نیک مؤنداً دېگەنلىكىنى ئاڭلىغان: «كم يؤمن بالخلقين مه هروفم قالسا، بارلىق ياخشىقلاردىن مه هروفم قالغان بولىدۇ» (مؤسس مسلم تۈپلىغان).

مؤنداق ده ديدو: «بەزىلەر: <يۇمىشاقلىقنىڭ مەنسىي — كىشىلەرگە ئازارزو قىلغان وە خالىغان نەرسىنى كەلتۈرۈپ بېرىشىڭ> دەپ گۇمان قىلىدىن، ئەملىيەتنى ئۇنىداق ئەمەس. يۇمىشاقلىق دېگەن — الله وە ئۇنىڭ رسۇلىنىڭ بۇيرۇقى بويىچە كىشىلەر بىلەن مۇئامىلە قىلىشىڭدۇر. كىشىلەر بىلەن يۇمىشاقلىق وە يېقىنلاشتۇرۇش يولدا ماڭغىن؛ كىشىلەرگە الله وە ئۇنىڭ ئەل جىسىنىڭ بۇيرۇقى، بولىغان

